Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uisibilem speciem pducatur. non
sacificatur ut sit tam magnū sacra
mentū nisi opante inuisibiliter
spū dī. Cum hec omnia que
p corporales motus in illo ope
fiunt dī operetur. mouens
primitus inuisibilia ministros:
siue animas hominū. siue
oculorū spiritauū sibi subdita
seruientes. Quid mirū si eadē
in creatura celi. et terre. mari.
et aeris. facit dī que uult
sensibilia. atq; uisibilia ad se
ipsum in eis sicut oportere
ipse nouit significandū et
demonstrandum. Non ipsa
sua qua ē apparente sub
stantia. que omino incom
mutabilis ē. omibus q; spiri
tib; quos creauit interius se
creatusq; sublimior. IIII.

De prouidentia dī qua sub
iectionis scos pseuerant angelos.

Verum diuina tota spalem
corporalemq; amministr
ante creatura omniū annos
certis dieb; aduocantur
aque maris. et effundunt
sup faciem terre sed cum hoc
orante scō helia factum ē.
quia precesserat tam ē tanua.
et tam longa serenitas. ut
fame deficerent homines.
Nec ea hora qua ille dī seruus
orauit aer ipse aliqua humida
facie mox future pluuie
signa preuelerat. Consecutis
tantus et tam uelocter imbrib;
apparuit uis diuina. quib;
illud dispensabatur daba
turq; miraculū. Ita dī opa
sollempnia figura atq; tem
trua. Sed quia in monte
syna inusitato modo fiebant
uoces que ille non strepitu
confuso edebantur. sed eis
quedam signa dari certissimis
indiuis apparebat. miracula
erant. Quis arbor humorē
p radicem uitis ad botrum.
et uinū facit. nisi dī qui et
homine plantante. et ri
gante incrementum dat.
Sed cum ad nutum dnī aqua
in uinum inusitata celeritate
conuersa ē. etiam stultis
sapientibus uis diuina de
clarata ē. Quis arbusta
fronde ac flore sollempniū
uestit. nisi dī. Ueruū cum
floruit uirga sacerdotis
aaron conloquuta ē quodā
modo cū dubitante huma
nitate diuinitas. et lignis
certe omib; et omib; anima
lium carnib; gigendis atq;